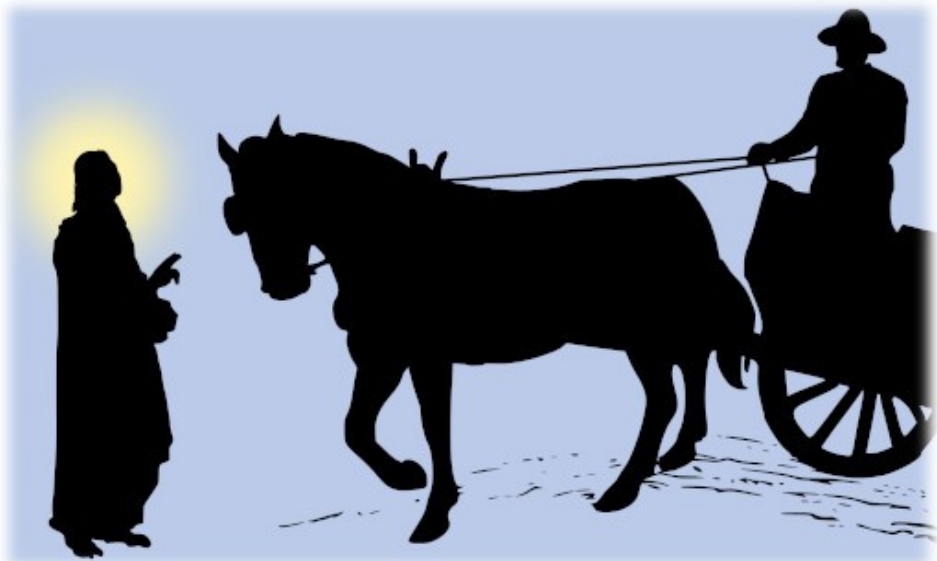

Eventyr For Alle

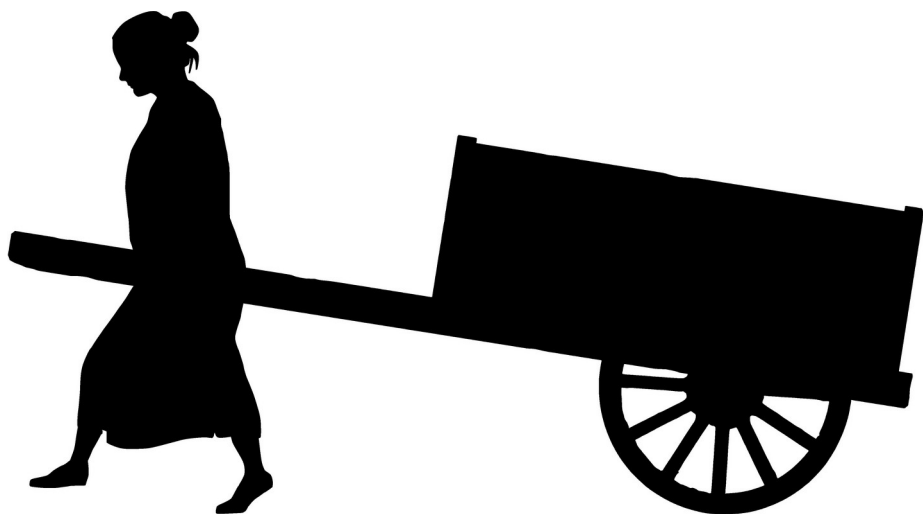
Uendelig mye mer
enn vi ber om

K. R. Rønning

Uendelig mye mer enn vi ber om

I den tida da Vårherre gikk omkring på jorda, vandra han langs en landevei. Der møtte Han ei ung fattig enke. Hun gikk og dro på ei kjerre uten hest, og på den lå hennes eneste barn, svært syk med feber. Hun var på vei til legen, og hjulene skreik og knakte noe forskrekkelig mens hun gikk. Da hun så Vårherre kjente hun Ham igjen, og kasta seg ned for Hans føtter.

«Å Herre!» bad hun. «Se nådig til meg.»

«Aldri har jeg sett deg annerledes», svarte Vårherre.

«Da frels sønnen min fra feber.»

Straks reiste gutten seg opp, og var så frisk som vårbrisen.

«Takk Herre!» ropte enka.

«Men hvor er hesten din?» spurte Vårherre, for Han liker å stille oss spørsmål Han allerede vet svar på.

«Hesten min har tråkka over, og kan ikke annet enn å halte.»

«Da skal den fra i dag av kunne trå på foten sin, og den vil

kunne trekke mer enn noen gang før.»

«Takk igjen, Herre!» sa hun, løfta kjerra og vendte om for å dra hjemover. Men hjulene knakte og brakte fortsatt noe forferdelig.

«Du må smøre hjulene», sa Vårherre.

«Det skulle jeg da gjerne», svarte enka. «Men oljekanna er tom, og penger har jeg ikke.»

«Oljekanna er ikke tom. Og så lenge du har ånde i deg skal det være olje igjen, hvor mye du enn heller.»

Og både enka og sønnen hennes takka og priste Ham alt hva de kunne, for nå visste de at de aldri skulle mangle igjen. De dro hjemover, og var svært lykkelige.

En annen dag gikk Vårherre på samme landevei, og traff på en bonde som satt med kjerra i grøfta. Den hadde kjørt seg helt fast, og hesten hans klarte ikke å dra den opp. Da han så Vårherre, løp han til Ham, og sa:

«Herre Herre! Hjelp meg å få lasten hjem til min far og mor.»

«Frykt ikke», svarte Vårherre. «Din bønn er allerede besvart.» Og så dro Vårherre videre.

Mannen ble stående igjen alene, og han strevde og han strevde, uten å få rikka kjerra en eneste tomme. Da kom en

liten gutt løpende langs veien og så hvordan mannen strevde.

«Jeg vet råd», sa gutten. «Jeg løper hjem til mora mi, hun har den sterkeste hesten i hele landet.»

Så løp gutten hjem til enka, for det var jo hennes sønn mannen hadde møtt, og han tok hesten med seg til mannen og spente den for kjerra. Den reiv og sleit, men selv med dens store styrke ville ikke kjerra rikke seg. Søle var kommet inn i akslingene, og hjulene hadde låst seg fullstendig.

«Jeg vet råd igjen, jeg», sa gutten. «Jeg løper hjem til mora mi, hun har olje nok til både seg selv og andre.»

Så løp gutten hjem og henta oljekanna som aldri ble tom, og helte generøst over akslingene. Da klarte endelig den sterke hesten å dra lasten ut av gjørma. Bonden var nå så glad at han brakte gutten og hesten med til sin far og mor. Der fikk både gutten og hesten masse å spise og drikke, for familien hans hadde rikelig med alt. Senere på kvelden brakte han gutten hjem. Straks han så mora hans ble han helt betatt, for smilet hennes var vakkert å se til, og talen hennes var vis. Bonden hadde alltid vært tilfreds som ungar, men om ikke lenge kunne han ikke se for seg et liv uten henne. Så før året var omme var de lykkelig gift, og de var til velsignelse både for sine egne og andre, til sine dagers ende.

Eventyr For Alle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

Et kunsteventyr av Karl-Robert Rønning.

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-IkkeKommersiell-Ingen bearbeidelser 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>.

Illustratør: Karl-Robert Rønning

Lagd ved hjelp av bilder fra pixabay.com. (Offentlig eiendom - public domain)

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-IkkeKommersiell-Ingen bearbeidelser 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>.